

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 31. mája 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. O. a spol.** pre prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 279 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného M. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 11. mája 2011, sp. zn. 3To 50/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. O. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 26. marca 2010, sp. zn. 4T 100/2008, boli obvinení M. O., J. S. a Š. F. uznaní vinnými zo spáchania prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 279 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

obvinení S. a O. spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným F. previezli dňa 21. januára 2008 v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Superb, ev. č. X., z presne nezisteného miesta v M. do obce G., okres P. 650 kartónov, v ktorých bolo 6 500 krabičiek po 20 kusov balených cigariet zn. Classic modré 21 kartónov, Classic červené 329 kartónov, More červené 50 kartónov, Boss Classic 150 kartónov, Boss Gold 100 kartónov, ktoré boli opatrené ochrannými známkami Ukrajiny a teda v rozpore so zákonom č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabaku a tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov a doplnkov a ktoré v prenajatej garáži pri rodinnom dome č. X. v obci G. obvinený Š. F. umožnil v prevážajúcom aute odložiť, ale po odstavení vozidla v uvedenej

garáži boli prichytení pracovníkmi Colného kriminálneho úradu, pobočka Prešov a uvedené cigarety im boli zaistené.

Za to bol obv. M. O. odsúdený podľa § 279 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1 800 eur s tým, že pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov.

O odvolaní obvineného M. O. proti vyššie citovanému rozsudku rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením z 11. mája 2011, sp. zn. 3To 50/2010, takým spôsobom, že toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 09. decembra 2011 bolo na súd prvého stupňa doručené dovolanie obvineného M. O., podané prostredníctvom jeho obhajcu a smerujúce proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu, kde tento ako dovolacie dôvody uviedol dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Na základe opätovne doručených výziev zo strany súdu - z dôvodu odstránenia nedostatkov dovolania s poukazom na § 374 ods. 1, ods. 2 a § 385 ods. 1 Tr. por. - tieto však napokon zúžil len na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V jeho písomnom odôvodnení pritom uviedol, že odvolací súd podľa jeho názoru pochybil, keď jeho odvolanie zamietol, napriek tomu, že priznal, že viaceré dôkazy, ktoré bral do úvahy prvostupňový súd neboli získané zákonným spôsobom (ide o jeho výpoveď a výpoveď J. S. v procesnom postavení zadržaných podozrivých z 22. januára 2008, ako i výpoveď svedka Ing. J. A. z prípravného konania). Neobstojí to tvrdenie odvolacieho súdu, že výrok o vine a treste možno oprieť aj výlučne o nepriame dôkazy. Skutok, za ktorý bol odsúdený patrí totiž medzi úmyselné trestné činy a vina mu tak musí byť jednoznačne preukázaná, a to bez najmenších pochybností.

Z obsahu spisu je ale podľa neho zrejmé, že sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil. Medzi nepriame dôkazy nemôže predsa patriť samotné požičanie motorového vozidla alebo prítomnosť vo vozidle, ktoré preváža cigarety. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že by mal vedomosť o tom, že vodič J. S. preváža cigarety vo vozidle, ktoré si od neho požičal. Odsudzujúci rozsudok tiež nemožno oprieť o skutočnosť, že podobný

skutok už spáchal aj v minulosti a preto mal o spôsobe páchania takejto trestnej činnosti praktické skúsenosti. A napokon ani samotná prítomnosť vysieláčiek vo vozidlách nepotvrďuje spáchanie predmetného skutku.

Uvedené nepriame dôkazy netvoria jeden ucelený systém a logicky na seba nenadväzujú. Sú založené len na hypotézach a domnienkach, a preto o ne nie je možné oprieť odsudzujúci rozsudok.

Obvinený má teda s ohľadom na vyššie uvedené za to, že odvolací súd pochybil tým, že zamietol jeho odvolanie a stotožnil sa s rozsudkom súdu prvého stupňa, ktorý ho uznal vinným z prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1 Tr. zák. Takéto rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotno-právneho ustanovenia (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.). Jeho konaním nedošlo k naplneniu všetkých pojmových znakov uvedeného prečinu. Absentuje tu totiž objekt, objektívna ako i subjektívna stránka trestného činu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 369 ods. 4 Tr. por. ak sa týka rozhodnutie uvedené v § 368 ods. 1 viacerých osôb, možno dovolanie podať tiež len proti tej časti rozhodnutia, ktoré sa týka niektorej z týchto osôb.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť**.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie**. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízií a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrenie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom

hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené **k náprave právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Čo sa týka potom podaného dovolania, tak z jeho obsahu je zrejmé, že tam uvedené námietky obvineného M. O. smerujú len k skutkovým zisteniam súdov, resp. spôsobu, akým tieto vyhodnotili v jeho neprospech vykonané dôkazy a záverom, ktoré z vykonaného dokazovania vyvodili.

Avšak ako už bolo viackrát vyššie spomenuté, skutok tak, ako bol zo strany konajúcich súdov zistený, je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací záväzný, pričom pokiaľ ide o jeho právne posúdenie, tak toto je i podľa jeho názoru správne a v súlade so zákonom, keďže ustálený skutok napĺňa všetky zákonné znaky prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 279 ods. 1 Tr. zák.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová